

tænke sig at bytte til mindre lejligheder, men forhindres deri dels på grund af modstand fra husværter og dels på grund af frygten for at komme til at sidde for alt for dyre huslejer, som de ikke kan overkomme. Den samme situation har mange enligstillede, enker og enkemænd, som har mere husrum, end de egentlig har behov for, og derfor ville være taknemlige for at få lov til at bytte større lejligheder bort med mindre lejligheder, men hindres heri af mange praktiske grunde. Den væsentligste årsag til, at denne rokering inden for boligmassen ikke kan finde sted på en hensigtsmæssig måde, er uden tvivl husværternes modstand. Vi lever egentlig i et børnefjendsk samfund, hvor hensynet til vedligeholdelse og slitage på ejendomme spiller en større rolle for husværter end det at udnytte boligmassen mest hensigtsmæssigt og mest samfundsmæssigt. Der er næppe nogen tvivl om, at en bytteret for lejerne under regulerede former ville lette presset på boligmarkedet og kunne løse mange familiers boligproblem.

Bytteret burde gennemføres også af flere andre grunde. Her skal blot fremhæves endnu én, at en bytteret også ville kunne løse omplacering af arbejdskraften, dels mellem landsdelene og dels i områderne inden for Storkøbenhavn. Trafikken mellem hjem og arbejdsplads er ved at blive et større og større problem, som dels bliver mere og mere tidkrævende og dels mere og mere økonomisk belastende for den enkelte arbejdstager. En større mulighed for at bytte lejlighed vil også kunne løse dette problem for mange familier.

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene, afsnittet om boliganvisning, tillader § 50 bytning af lejligheder efter nærmere fastsatte regler. Denne lovgivning dækker dog kun et fåtal af landets kommuner, og bestemmelserne om bytning overlader det helt til husværtens selv at komme med indstilling til boliganvisningsudvalget om, hvilken lejer han ønsker at godtage. Denne bytteret er derfor illusorisk efter vor opfattelse og bør erstattes af en generel bytteret gældende for hele landet.

Vi tror ikke, at gennemførelsen af fri bytteret løser hele boligproblemet, men vi er overbevist om, at det vil løse en del af det, hvorfor jeg anbefaler lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.“

Ved 1. behandlingen anførte *boligministeren*, at spørgsmålet om at give lejere ret til at bytte deres lejlighed ikke var noget nyt for folketinget. Et tilsvarende forslag var indeholdt i det lejelovsforslag, som den daværende arbejds- og boligminister fremsatte i folketinget i 1958, men bestemmelsen udgik ved lovforslagets 2. behandling i tinget. Spørgsmålet var også blevet rejst over for folketingets boligudvalg under de forhandlinger, som førte til boliglovene i 1966-67, men også dér havde man opgivet tanken. Det var klart, at såvel samfundet som de enkelte lejere havde interesse i den størst mulige bevægelighed på boligmarkedet, så boligmassen kunne udnyttes bedst